

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญ

ปัจจุบันทั่วโลกมีความตื่นตัวและให้ความสนใจต่อนาโนเทคโนโลยีเป็นอย่างมาก โดยมีจุดมุ่งหมายหลักเพื่อนำนาโนเทคโนโลยีมาใช้เพื่อเป็นรากฐานในการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ ซึ่งความรู้เกี่ยวกับเทคโนโลยีระดับนาโนมีความจำเป็นอย่างยิ่งในการพัฒนาอุปกรณ์และเทคโนโลยีในอนาคต¹ จึงมีความพยายามที่จะศึกษาและวิจัยเทคโนโลยีนี้มาประยุกต์ใช้กับอุปกรณ์ต่างๆ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพให้มากยิ่งขึ้น

ท่อนาโนคาร์บอนก็เป็นวัสดุนาโนชนิดหนึ่งที่ได้รับ ความสนใจมากเนื่องจากมีสมบัติการนำไฟฟ้าได้แบบคล้ายโลหะและสารกึ่งตัวนำ ซึ่งสามารถนำมาประยุกต์ในการสร้างเป็นแหล่งกำเนิดลำอิเล็กตรอน โดยการปลูกท่อนาโนคาร์บอนบนลวด filament ของโลหะทั้งสแตน^{5,7,8} เพื่อให้ท่อนาโนคาร์บอนเป็นตัวให้อิเล็กตรอนแทน ซึ่งท่อนาโนคาร์บอนถูกทำให้อิเล็กตรอนหลุดได้ที่อุณหภูมิต่ำกว่า ซึ่งการปลูกท่อนาโนคาร์บอนบนลวด filament ของโลหะทั้งสแตนในการวิจัยนี้ใช้เทคนิคการตกสะสมไอเคมี (Chemical Vapor Deposition, CVD)^{4,5,7} ซึ่งต้องให้ความร้อนกับลวด และให้ก๊าซอาร์กอน (Ar) และอะซิทีลีน (C_2H_2) ไหลผ่านลวดตลอดเวลา ทั้งนี้ต้องอาศัยอุณหภูมิและอัตราการไหลของก๊าซที่เหมาะสมจึงจะเกิดท่อนาโนคาร์บอนได้

โดยอาศัยหลักการทางฟิสิกส์สามารถบังคับให้อิเล็กตรอนหลุดออกจากขั้วคาโทด ได้หลายวิธีเช่น Thermionic Emission, Photoelectric Emission, Field Emission และ Electron Impact Ionization ซึ่งวิธีที่จะนำมาใช้ทดลองเป็นวิธี Thermionic Emission และ Field Emission กล่าวคือ ทำให้อิเล็กตรอนหลุดออกจากท่อนาโนคาร์บอน โดยการทำให้ลวด filament ของโลหะทั้งสแตนร้อนด้วยการปล่อยกระแสไฟฟ้าผ่านขดลวดในขณะที่ อิเล็กตรอนหลุดออกมาควบคุมโดยการเร่งด้วยสนามไฟฟ้าหรือสนามแม่เหล็กซึ่งเรียกอุปกรณ์ชุดนี้ว่า แหล่งกำเนิดอิเล็กตรอน^{1,5}

ท่อนาโนคาร์บอน (Carbon Nanotubes) ถูกค้นพบโดย Iijima (1991)^{2,3} ในกระบวนการอาร์คคิสซาร์จ คือให้ความต่างศักย์คร่อมระหว่างขั้วแกรไฟต์สองแท่งทำให้เกิดประกายไฟหรือเกิดสถานะพลาสมาขึ้นระหว่างแท่งแกรไฟต์นี้ ภายใต้บรรยากาศก๊าซเฉื่อย ตรงบริเวณกลางๆแท่งแกรไฟต์อันที่ต่อให้เป็นขั้วลบจะเกิดท่อนาโนคาร์บอนขึ้น

ท่อนาโนคาร์บอนมีลักษณะเหมือนกับแผ่นแกรไฟต์ที่ม้วนเป็นท่อ ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางประมาณ 2 นาโนเมตรจนถึงหลายสิบนานาเมตร¹

มีหลายวิธีที่สามารถสร้างและควบคุมการผลิตท่อนาโนคาร์บอนให้ได้ตามความต้องการในระดับหนึ่งได้ เช่น

1. วิธีอาร์กดีสชาร์จ (Arc Discharge)^{2,3}
2. วิธีการตกสะสมไอเคมี (Chemical vapour deposition, CVD)⁴
3. วิธีระเหยด้วยแสงเลเซอร์ (Laser Vaporisation)¹⁰
4. วิธีอิเล็กโทรไลซิส (Electrolysis)¹¹

ท่อนาโนคาร์บอนสามารถแสดงสมบัติการนำไฟฟ้าได้ทั้งแบบคล้ายโลหะและสารกึ่งตัวนำ อีกทั้งยังอาจจะแสดงสมบัติตัวนำไฟฟ้ายิ่งยวดซึ่งมีความเป็นไปได้ด้วยการเติมสารเจือ (Doping) บางอย่างเข้าไป การประยุกต์ใช้สามารถนำไปประดิษฐ์อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ เช่น ทรานซิสเตอร์ ไดโอด และตัวนำยิ่งยวดที่ทำจากท่อนาโนชนิดคาร์บอนผนังชั้นเดียว เนื่องด้วยท่อนาโนชนิดคาร์บอนมีน้ำหนักเบา ราคาถูกและมีค่าความยืดหยุ่นสูงไม่แตกหักง่าย^{13,14} อีกทั้งยังสามารถหัดตัวโค้งงอได้เหมือนสปริงเมื่อออกแรงดึงแล้วดึงคืนสู่สภาพเดิมได้ จึงสามารถนำไปประยุกต์ใช้ประโยชน์ได้มากมาย เช่น เป็นส่วนประกอบในรถยนต์ เครื่องบิน สิ่งปลูกสร้างต่างๆ หรือแม้กระทั่งใช้ทำเสื่อเกราะกันกระสุน เป็นต้น¹

1.2 แนวคิดในการวิจัย

ในปี 1991 Iijima² ได้ค้นพบท่อนาโนคาร์บอนผนังหลายชั้น (Multiple Walled Nanotubes (MWNTs)) โดยบังเอิญในกระบวนการอาร์กดีสชาร์จ ภายใต้บรรยากาศก๊าซเฉื่อย

ในปี 1993 Iijima³ และคณะ ได้รายงานว่าถ้าเติมโลหะคะตะลิสต์ (metal catalyst) เช่น เหล็ก นิกเกิลและโคบอลต์ ลงในแท่งแกรไฟต์ที่เป็นขั้วบวก จะทำให้เกิดท่อนาโนคาร์บอนผนังชั้นเดียว (Single-Walled Nanotubes (SWNTs))

การค้นพบท่อนาโนคาร์บอนในกระบวนการอาร์กดีสชาร์จเป็นเรื่องบังเอิญ เป็นไปได้ว่าอาจมีวิธีที่สังเคราะห์ท่อนาโนชนิดคาร์บอนในปริมาณมากกว่าวิธี อาร์กดีสชาร์จ

ในปี 1998 Ren⁴ ได้ทดลองสังเคราะห์ท่อนาโนคาร์บอนด้วยวิธี CVD (Chemical Vapor Deposition) ได้เป็นผลสำเร็จซึ่งวิธีนี้สามารถสังเคราะห์ท่อนาโนชนิดคาร์บอนได้ในปริมาณมากกว่า

Jang และคณะ⁵ ได้ศึกษาการใช้ท่อนาโนคาร์บอนเป็นแหล่งกำเนิดอิเล็กตรอนในหลอดกำเนิดรังสีอิเล็กตรอน โดยใช้กระบวนการตกสะสมไอเคมีที่ความดันต่ำ (Low Pressure Chemical Vapor Deposition, LPCVD.) ปลุกท่อนาโนคาร์บอนผนังหลายชั้นลงบนฐานรองซิลิกอน (Si) ที่ความดันต่ำกว่า 10^{-3} มม.ปรอท อุณหภูมิ 650 องศาเซลเซียส โดยผ่านก๊าซ ไนโตรเจน (N_2) 180 ลบ. ซม. ต่อ นาที (sccm) กับก๊าซไฮโดรเจน (H_2) 20 ลบ. ซม. ต่อ นาที ได้ท่อนาโนคาร์บอนที่ได้เส้นผ่านศูนย์กลางขนาด 20-30 นาโนเมตร เมื่อนำท่อนาโนคาร์บอนไปทดสอบพบว่าจะเริ่มเกิดการปลดปล่อยอิเล็กตรอนที่ 2.2 โวลต์ต่อไมโครเมตร และพบว่าความหนาแน่นหนาของกระแสอิเล็กตรอนประมาณ 1 มิลลิแอมแปร์ต่อตร. ซม. ที่ 2.9 โวลต์ต่อไมโครเมตร

Heer และคณะ⁶ ได้ศึกษาการเปล่งอิเล็กตรอนด้วยสนามไฟฟ้าจากฟิล์มท่อนาโนคาร์บอน เพื่อใช้เป็นแหล่งกำเนิดอิเล็กตรอนที่มีความเข้มสูง ซึ่งประกอบด้วย กริดขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางขนาด 1 มม. อยู่เหนือฟิล์ม 20 ไมโครเมตร โดยให้ความหนาแน่นของกระแส 0.1 มิลลิแอมแปร์ต่อตร. ซม. เมื่อให้ความต่างศักย์ไปอย่างต่ำ 200 โวลต์ แล้วจะเพิ่มเป็น 100 มิลลิแอมแปร์ต่อตร. ซม. เมื่อให้ความต่างศักย์ไปประมาณ 700 โวลต์ โดยแหล่งกำเนิดอิเล็กตรอนนี้ง่ายต่อการสร้าง ราคาถูก และระบบมีความเสถียร ซึ่งให้ลำอิเล็กตรอนหนาประมาณ 0.2 มม.

Shingaya และคณะ⁷ ได้พัฒนาเทคนิคการสร้างท่อนาโนคาร์บอนบนหัววัดทั้งสแตนเลสเพื่อใช้เป็นหัววัดในเครื่อง Scanning tunneling microscopy โดยใช้กระบวนการตกสะสมไอเคมี (Chemical vapor deposition, CVD.) ซึ่งในการทดลองควบคุมอุณหภูมิที่ 700 องศาเซลเซียส ผ่านก๊าซอาร์กอน (Ar) ที่ 500 ลบ. ซม. ต่อ นาที (sccm) กับ ก๊าซ อะเซทิลีน (C_2H_2) ที่ 2.5 ลบ. ซม. ต่อ นาที เป็นเวลา 1 นาที

Sharma และคณะ⁸ ได้ศึกษาการปลุกท่อนาโนคาร์บอนบนหัววัดทั้งสแตนเลส โดยใช้กระบวนการแตกสลายด้วยความร้อน (pyrolysis) ของ โฟโรซีน (ferrocene) ที่อุณหภูมิ 1370 เคลวิน และผ่านก๊าซอาร์กอน (Ar) 1000 ซม.³/นาที (sccm) เมื่อนำหัววัดทั้งสแตนเลสมาตรวจสอบการเปล่งอิเล็กตรอนพบว่าได้ความหนาแน่นของกระแส 1.5 แอมแปร์ต่อตร. ซม. เมื่อให้สนามไฟฟ้าขนาด 290 โวลต์ต่อไมโครเมตร โดยกระแสจะคงที่ภายในเวลามากกว่า 3 ชม. สำหรับค่ากระแสที่เพิ่มขึ้นถึง 500 ไมโครแอมแปร์

Bonardi และคณะ⁹ ได้ศึกษาคุณสมบัติการเปล่งด้วยสนามไฟฟ้าของท่อนาโนคาร์บอนผนังหลายชั้นในรูปแบบแท่งเดี่ยวและฟิล์ม โดยเปรียบเทียบการเปล่งด้วยสนามไฟฟ้าของท่อนาโนคาร์บอนกับกับแหล่งกำเนิดอิเล็กตรอนชนิดอื่น พบว่าท่อนาโนคาร์บอนใช้ความต่างศักย์ต่ำและให้

ความหนาแน่นของกระแสสูง ซึ่งเมื่อทำการให้ศักย์ไฟฟ้าที่คงที่อย่างต่อเนื่อง จะทำให้อายุการใช้งานเพิ่มเป็น 100 ชม.

ดังนั้นจึงทำให้เกิดแนวคิดที่ว่าน่าจะสังเคราะห์ท่อนาโนคาร์บอนได้โดยวิธีกระบวนการตกสะสมไอเคมี (Chemical vapor deposition, CVD) โดยสามารถปลูกท่อนาโนคาร์บอนลงบนไส้หลอดไฟ ซึ่งผลิตจากโลหะทั้งสแตนเช่นเดียวกัน

1.3 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.3.1 เพื่อศึกษาเทคนิคและสภาวะที่เหมาะสมในการสังเคราะห์ท่อนาโนคาร์บอนโดยวิธีเทคนิคการตกสะสมไอเคมี (Chemical Vapor Deposition, CVD)

1.3.2 เพื่อศึกษากระบวนการปลดปล่อยอิเล็กตรอนจากท่อนาโนคาร์บอนที่เกิดบนไส้หลอดทั้งสแตนด้วยวิธี Field Emission ให้ได้ปริมาณความเข้มของลำอิเล็กตรอนสูงและระบบมีความเสถียร

1.4 ขอบเขตการวิจัย

1.4.1 ศึกษาค้นคว้าเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยท่อนาโนคาร์บอน

1.4.2 นำไส้ทั้งสแตนมาปลูกท่อนาโนคาร์บอนโดยใช้กระบวนการตกสะสมไอเคมี (Chemical Vapor Deposition, CVD)

1.4.3 ทดลองสังเคราะห์ท่อนาโนคาร์บอนโดยใช้กระบวนการตกสะสมไอเคมี หาเงื่อนไข และอัตราส่วนของก๊าซที่เหมาะสมในการสังเคราะห์ท่อนาโนคาร์บอน

1.4.4 วิเคราะห์ขนาดและรูปร่างของท่อนาโนคาร์บอน โดยสามารถตรวจสอบรูปร่างและขนาดของท่อนาโนคาร์บอนที่สังเคราะห์ได้ โดยกล้องจุลทรรศน์อิเล็กตรอนแบบ Scanning Electron Microscope (SEM) และ Energy Dispersive Analysis of X-rays (EDX) จากนั้นเปรียบเทียบปริมาณ และลักษณะของผลผลิตที่ได้จากการสังเคราะห์ท่อนาโนคาร์บอน โดยเครื่องมือต่างๆ

1.4.5 ศึกษาการปลดปล่อยอิเล็กตรอนของลวดทั้งสแตนที่ปลูกท่อนาโนคาร์บอน

1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับการวิจัย

1.5.1 จากข้อมูลการทดลอง สามารถวิเคราะห์หาเทคนิคและสภาวะที่เหมาะสมต่อการสังเคราะห์ท่อนานาโนคาร์บอนโดยกระบวนการตกสะสมไอเคมี (Chemical Vapor Deposition ,CVD.)

1.5.2 เป็นแนวทางในการวิจัยเพื่อหาวิธีการที่สามารถผลิตท่อนานาโนคาร์บอนได้โดยใช้ต้นทุนการผลิตที่ต่ำ

1.5.3 ทำให้สามารถนำความรู้เกี่ยวกับกระบวนการเกิดท่อนานาโนคาร์บอนบนสวด ทั้งสแตนท์และการเปล่งอิเล็กตรอนของท่อนานาโนคาร์บอนไปประยุกต์ใช้ในอุปกรณ์ไฟฟ้าอื่นๆ เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อไป

1.5.4 หากมีการวิจัยอย่างต่อเนื่อง สามารถพัฒนาวิธีการผลิตให้สามารถผลิตได้จำนวนท่อนานาโนคาร์บอนได้ปริมาณสูง เพื่อเป็นวัสดุเสริมความแข็งแรงให้ผลิตภัณฑ์ต่างๆ เช่น ถ้วยชาม เซรามิก กระฉกเสริมแรง และวัสดุกันกระแทก เป็นต้น